

OSD 58/16

**POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH**

z dnia 26 października 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski

Sędziowie: r. pr. Anna Mościńska

r. pr. Dorota Majcherek

Protokolant: apl. radc. Marta Dzieciuch

w sprawie odwołania na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 05 września 2016 r., o odmowie wszczęcia dochodzenia.

POSTANOWIŁ

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 05 września 2016 r., o odmowie wszczęcia dochodzenia.
2. kosztami postępowania w kwocie 906,20 zł (słownie: dziewięćset sześć złotych dwadzieścia groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

Dorota Majcherek

[Signature]

Anna Mościńska

sygn. akt OSD 58/16

Uzasadnienie

W dniu 01.06.2016 r. skarżący [REDAKTOWANE] złożył do Ministra Sprawiedliwości skargę na zachowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE]. W skardze [REDAKTOWANE] wskazał, że jest od 5 lat szykanowany przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] telefonami, pismami komiksowym tylko po to, żeby skarżący zapłacił dwie faktury z energetyki. Skarżący wniósł o wyciągnięcie surowych konsekwencji wobec tego prawnika. Ministerstwo Sprawiedliwości Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej przedmiotową skargą przekazał do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE].

W dniu 05.09.2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wydał na podstawie art. 305 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych, postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie, co do możliwości popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nienależytym wykonywaniu obowiązków określonych w ustawie z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych. W pisemnych powodach swojego rozstrzygnięcia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] biorąc pod uwagę przedstawione przez skarżącego dowody, wskazał że brak jest podstaw do postawienia radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzutu naruszenia ustawy o radcach prawnych lub Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, bowiem w sprawie która jest przedmiotem skargi istnieje prawomocne orzeczenie Sądu, a rolą postępowania dyscyplinarnego nie może być rozstrzyganie sporów sądowych, a jedynie weryfikacja zgodności postępowania radcy prawnego z przepisami ustawy o radcach prawnych oraz postanowieniami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] poddał również analizie przedstawione przez skarżącego dowody.

Na postanowienie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 05.09.2016 r. odwołanie w przepisany terminie złożył skarżący [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu przedmiotowego odwołania skarżący nie podniósł żadnych merytorycznych zarzutów dotyczących wydanego przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] postanowienia z dnia 05.09.2016 r., potrzymał zarzuty stawiane dotychczas radcy prawnemu [REDAKTOWANE].

██████████ używając przy tym szeregu epitetów zarówno pod adresem samego radcy prawnego jak i organów samorządu radcowskiego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP ██████████ zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP ██████████ w stanie faktycznym niniejszej sprawy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 05.09.2016 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie jest prawidłowe.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Oznacza to, że ażeby radcy prawnemu można było przypisać odpowiedzialność dyscyplinarną jego zachowanie musiałyby być bądź sprzeczne z prawem, bądź sprzeczne z zasadami etyki zawodowej lub godnością zawodu, bądź musiałyby prowadzić do naruszenia obowiązków zawodowych. Na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne wobec radców prawnych prowadzone jest według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego z uwzględnieniem odrębności wynikających z przepisów ustawy o radcach prawnych. Oznacza to, że nie wszczynają się postępowania, a wszczęte postępowanie umarza się jeżeli czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie przewinienia dyscyplinarnego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych). Analiza stanu faktycznego sprawy prowadzi do wniosku, że brak jest jakichkolwiek dowodów, ażeby można było radcy prawnemu ██████████ przypisać popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nienależytym wykonywaniu obowiązków określonych w ustawie o radcach prawnych oraz naruszenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z przedłożonych przez skarżącego dokumentów załączonych do skargi, nie wynika, ażeby radca prawny ██████████ od 5 lat szykanował go telefonami, pismami komiksowymi mającymi na celu przymuszenie skarżącego do zapłaty dwóch faktur z energetyki. Podnieść należy, iż z przedłożonych przez skarżącego dwóch dokumentów w postaci „wezwania do zapłaty” z dnia 10.05.2016 r. oraz „wezwania do zapłaty z ostrzeżeniem o możliwości wpisania dłużnika do rejestru dłużników w BIG InfoMonitor” z dnia 16.05.2016 r. w ogóle nie wynika, ażeby przedmiotowe wezwania były podpisane przez radcę prawnego ██████████ oraz ażeby

w tej sprawie występował radca prawny [REDAKTURA]. Z pism również tych nie wynika, ażeby radca prawny [REDAKTURA] szykanował skarżącego od 5 lat. Ostatni załączony do skargi dowód to „wydruk dwóch pierwszych stron zapłat dla kontrahenta nr 10492198”. Z dowodu tego też nie sposób wywieść zarzutów stawianych przez skarżącego radcy prawnemu [REDAKTURA]. Wobec braku jakichkolwiek dowodów wskazujących na zasadność skargi, wobec radcy prawnego [REDAKTURA] uznać należy, że Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] podjął właściwą decyzję procesową o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie. Przychylić się również należy do stanowiska Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA], że o merytorycznej zasadności wytoczonego powództwa może orzekać jedynie sąd powszechny, w granicach przyznanych jemu uprawnień. Jeżeli więc pozwany (skarżący) nie zgadza się z rozstrzygnięciem sądu powszechnego, co do zasadności zgłoszonego roszczenia w postępowaniu cywilnym, powinien skorzystać z przysługujących mu zgodnie z procedurą cywilną środków zaskarżania wydawanych w tym postępowaniu orzeczeń. Zarówno Rzecznik Dyscyplinarny, jak i Sąd Dyscyplinarny nie są uprawnieni do badania merytorycznej zasadności wytaczanego powództwa cywilnego, ponieważ nie mają takich kompetencji przyznanych im przez przepisy prawa. Działanie takie byłoby sprzeczne z przepisami prawa.

Wobec tego, że niniejsza sprawa prowadzona mogła być jedynie na okoliczność nienależytego wykonywania obowiązków określonych w ustawie o radcach prawnych oraz naruszenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przez radcę prawnego [REDAKTURA] w związku ze skargą złożoną przez [REDAKTURA] a przedstawiony przez skarżącego materiał dowodowy w ogóle tych okoliczności nie wykazał powoduje że wydane przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] postanowienie z dnia 05.09.2016 r. należało utrzymać w mocy. Wskazać jednocześnie należy, że zgodnie z treścią art. 67¹ ust. 2 ustawy o radcach prawnych rozstrzygnięcia organów prowadzących postępowanie dyscyplinarne opierają się na ustaleniach faktycznych. Brak możliwości dokonania ustaleń faktycznych, w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, potwierdzających twierdzenia skarżącego, powoduje że wydane przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTURA] postanowienie należało utrzymać w mocy.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. tj. z 2016 r., poz. 233) mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie inne niż o ukaraniu.

Wojciech

Anna Morawska

Jowana

Pouczenie:

Na podstawie art. 426 § 1 w zw. z art. 325e § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 437), w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t. j. z 2016 r., poz. 233) od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.